

DE PRONOMINE
 ἈΝΤΩΝΥΜΙΑΙ PRONOMINA

Sunt septemdecim.

ἐγώ ego ἐμὸς ἐμοί ἐμέ νῶ ἡμεῖς ἡμῶν ἡμῖν ἡμᾶς.

Πρωτότυπα
 Primitiva tria

Σύ τι σὺ σοί σέ ὦ σύ σφῶ σφῶν
 σφῶ ἡμεῖς ἡμῶν ἡμῖν ἡμᾶς ὦ
 ἡμεῖς.

Ὅ ἰ sui οὐ οὐ οἱ ἐ σφέ σφῆρ σφῆς
 σφῆρ σφῆσι σφᾶς.

Alia, quae sequuntur declinantur ad modum nominū.

ὁ ἐμός meus ἡ ἐμή mea ἐμός meum

ὁ σός tuus ἡ σή τὸ σόν

Κτηλικῶν

ὁ ἐός suus ἡ ἐή τὸ ἐόν

Ποσσεβια

ὁ νῶϊτερ Ⓞ noster ρα ρον

οὐτο

ὁ ἡμέτερος

ὁ σφῶϊτερ Ⓞ uester ρα ρον

ὁ ἡμετέρ Ⓞ σφέτερος

οὗτ Ⓞ hic τούτ τούτ φαμί.

Κ Δεικτικῶν Demon
 strativa duo

αὐτὴ ταύτης ταύτη neut. τὸν το

τούτ τούτ

εὐθεν Ⓞ ου ille ἐκεῖν ἐκεῖνο ου

Ἀναφορικῆ Relatiuum siue subiunctiuum, unum αὐτὸς
 ipse αὐτὴ αὐτὸ.